

Ak nebudete robiť pokánie, všetci zahyniete

Ja som, ktorý som

Drahí bratia a sestry!

V 1. čítaní sme počuli, ako Boh videl bolesť a útlak svojho národa v Egypte. Preto zostúpil, to jest, preto sa ujíma veci svojho ľudu, aby ho vyslobodil. A vyvolil si na to človeka Mojžiša, prostredníctvom ktorého bude konať svoje veľké skutky. Zároveň Boh ukazuje, kto on vlastne je. Zjavenie Mojžišovi na Božom vrchu Horeb sa pokladá za základné zjavenie ďalších Pánových zjavení, ktoré sa zavŕšia samozrejme v Ježišovi Kristovi.

Boh učí Mojžiša, aby si uvedomil svätosť jeho prítomnosti. A zároveň nehodnosť ľudskej hriešnosti. Preto mu povedal: „Nepribližuj sa sem.“ Blízkosť Božej prítomnosti vyžaduje, aby sa Mojžiš vyzul a tým prejavil úctu tomuto svätému miestu, ktoré sa posväčuje prítomnosťou samého Troj-svätého Pána. Človek je nehodný Božej lásky a spásy, čím sa naznačuje nielen veľkosť Božej podstaty, ale predovšetkým veľkosť jeho nesmiernej dobroty a milosrdenstva, čo vyznáva aj žalmista: „Milostivý a milosrdný je Pán, zhovievavý a dobrotivý nesmierne.“

Boh naozaj vo svojej veľkej добрote a láske sa ujíma človeka, predovšetkým toho, kto mu patrí, kto patrí do jeho vyvoleného ľudu a kto sa chveje pred jeho slovom, kto mu verí a kráča po jeho cestách.

Všetky Božie vlastnosti, ako je Božia svätosť, spravodlivosť, jeho láska, Boh zjavuje vo svojom tajuplnom mene, keď povedal: Jehova, to jest: „Ja som, ktorý som.“

Mojžiš odchádza z tohto zjavenia a osobnej skúsenosti verného a milostivého Boha, aby oznámil Božiemu ľudu radostnú zvesť o skorom vyslobodení z hrozného egyptského otroctva a o vlastnení úrodnej, rozľahlej krajiny, ktorá oplýva mliekom a medom.

Mojžiš oznámil svojmu ľudu všetko, čo mu Boh povedal. Ale mnohí neverili v jeho slovo. Lebo boli žiadostiví zla, to jest nedovolených vecí a taktiež reptali proti Bohu a Mojžišovi. Preto vo väčšine z nich Boh nemal záľubenie, veď popadali na púšti, ako o tom dnes píše Pavol v liste Korinťanom. Všetko, čo sa stalo s Izraelským ľudom, ako hovorí Pavol, : „to sa stalo ako predobraz pre nás všetkých, ktorých zastihol koniec vekov.“ A upozorňuje každého, ktorý si myslí, že sa ho to netýka, „nech si dáva pozor aby nepadol“, teda aby aj on nepocítil dôsledok neposlušnosti a nevery. Pán Ježiš to dnes výslovne potvrdzuje a všetkých napomína, že ak nebudeme robiť pokánie, podobne zahynieme.

Boh tak miloval svet

Veď: „Keď prišla plnosť časov, Boh poslal na svet svojho Syna“, podobne ako Mojžiša, aby ľuďom oznámil, že ich nekonečne miluje, a preto zostúpil z nebies, aby všetkých, ktorí žijú v otroctve hriechu a diablu, vyslobodil z každého duchovného a telesného útlaku zo strany zla, a aby ich voviedol do svojho kráľovstva, kráľovstva života, slobody, lásky a pokoja. Veď otroctvo hriechu je oveľa ťažšie a nebezpečnejšie ako telesné otroctvo Izraelčanov a všetkých, ktorých i dnes zotročuje trieda vykorisťovateľov.

Lebo kto hreší, stáva otrokom diabla, tohto sveta a svojho tela a následkom je istá smrť. Ak chceme uniknúť tóni smrti, musíme uveriť Ježišovi a dať sa na pokánie. S jeho pomocou zanechať otroctvo hriechu a vyjsť s ním na slobodu Božích detí.

Žiaľ, ako vtedy, tak aj dnes väčšina pokrstených v tieto veci neverí, nedá si povedať a žije, akoby Boha nebolo. To znamená žije, akoby si nevedomoval prísnu Božiu spravodlivosť, či nekonečnú svätosť, ktorá neznesie ani závan hriechu. Ale hlavne si nevedomuje nekonečnú dobrotu Božiu, ktorá nechce smrť hriešnika, ale aby sa obrátil a žil. Boh pozná najlepšie náš stav, stav biedy, smútku, často krát stav beznádeje. Boh vie, čo človeku môže pomôcť. Veď človek si tieto duchovné skutočnosti častokrát ani nevedomuje. A preto mnohí si myslia, že možno žiť normálne aj bez pokánia, bez svätej spovede, bez námahy niečo zmeniť vo svojom živote. A tak sa diabli, otcovi ľži toto naozaj v dnešnej dobe veľmi darí. A to nehovorím len o nepokrstených, ale hlavne o pokrstených, ktorí sú toto pokánie už povinní robiť.

Ale verme, ako hovorí Ježiš a potvrdzuje Pavol, že ak sa nebudeme kajať, to jest ak sa nerozhodneme niečo so sebou robiť, ak vážne nebudeme mať seriózny záujem prestať hrešiť, ak nám to nebude ľúto, ak sa nebudeme spovedať, náš život sa obráti na nešťastný život a na večnú smrť.

Boh dáva čas na pokánie

Boh nemá, ako sme počuli v evanjeliu, záľubu, hneď trestať človeka, ale dáva čas na pokánie. Preto Ježiš hovorí, že :„už tri roky chodím hľadať ovocie na tomto figovníku, a nič nenachádzam. Vytni ho! Načo ešte aj zem vyčerpáva?“ To znamená, že počas všetkých troch rokov Ježišovho verejného účinkovania Boh Otec vidí, ako sa ľudia nechcú obracať, nechcú sa meniť. Preto Božia spravodlivosť žiada momentálny trest smrti. Ale Božie milosrdenstvo a láska hovorí: „Pane, nechaj ho ešte tento rok. Okopem ho a pohnojím. Možno nabudúce prinesie ovocie. Ak nie, potom ho vytnieš.“ Ježiš je tým znakom tohto veľkého milosrdenstva, lebo on sám vyznal: „neprišiel som aby som súdil, ale spasil.“ Božie Slovo, ktoré hovorí, aby ho Božia

spravodlivosť nechala ešte rok, znamená, aby človek dostal príležitosť na pokánie a to dostatočnú dobu, aby nehovoril, že túto možnosť nemal. Avšak do nekonečna táto príležitosť nebude trvať. Boh vidí do nášho srdca, ako to s tým obrátením myslíme. Pozoruje náš záujem o toto pokánie. Boh dáva a ponúka všetky možnosti na jeho uskutočnenie. Povzbudzuje, napomína, karhá. Využíva všetky prostriedky, na to aby sa človek predsa len rozhodol úprimne kajať. Človek by nemal pohŕdať touto šancou, teda Božím milosrdenstvom, nemal by zneužívať svoj čas, daný na pokánie. Ale čím skôr ho využijť naň.

Modlime sa dnes za všetkých, ktorí ešte doteraz v tomto pôste nič neurobili pre svoje obrátenie, aby ich Boh osvietil a dal milosť úprimnej ľútosti a pokánia.

Nevyhárajme sa na to, že na to nemáme čas, lebo na čo máme mať teraz predovšetkým čas, ak nie na toto. Pozorujem s ľútosťou, ako mnohí neprichádzajú ani na jednu krížovú cestu, ani na sviatok sv. Jozefa si nenachádzajú čas. Ani počas týždňa si nenachádzajú čas na stíšenie tu v Božom chráme, na božie slovo a na modlitbu. Ich život sa nemení, prichádzajú len v nedelu, ako v období cez rok.

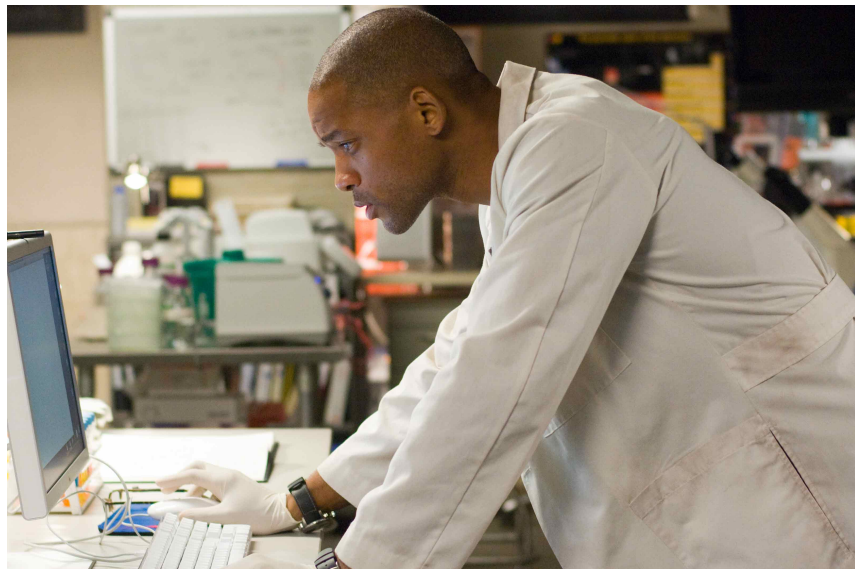
Pokánie je stav, kedy si človek ako Mojžiš začne uvedomovať prítomnosť presväteho Boha vo svojej duši, v kostole a vo sviatostiach. Na podnet Božieho Slova si má s pokorou a ochotne vyzuť sandále, to jest pokoriť sa pred prítomným Bohom plným spravodlivosti a nekonečnej lásky. Človek dneška asi neverí v tieto skutočnosti, lebo stratil vieru. A preto neverí ani v hrôzu pekla a večného zatratenia. Neverí ani v pôsobenie Zlého ducha. Verí len vo viditeľný svet, ale ktorý predsa je tiež znakom a dôkazom Božej

veľkosti, prítomnosti a lásky. Ako to potvrdzuje sv. Pavol Rimanom, keď im píše: „Je im predsa zjavné, čo možno o Bohu vedieť; Boh im to zjavil. Vedť to, čo je v ňom neviditeľné – jeho večnú moc a božstvo – možno od stvorenia sveta rozumom poznávať zo stvorených vecí; takže nemajú výhovorky.“

Sv. Pavol Rimanom veľmi otvorene hovorí o dôsledkoch nekajúcnosti: „Alebo pohŕdaš bohatstvom jeho láskavosti, trpezlivosti a zhovievavosti a nevieš, že Božia láskavosť ťa chce priviesť k pokániu? Ale ty si svojou zaťatosťou a nekajúcim srdcom hromadiš hnev na deň hnevu, keď sa zjaví spravodlivý Boží súd. On odplatí každému podľa jeho skutkov: večným životom tým, čo vytrvalosťou v dobrých skutkoch hľadajú slávu, česť a nesmrteľnosť, hnevom a rozhorčením tým, čo tvrdošijne odporujú pravde a oddávajú sa nepravosti.“

Nedávno dávali viackrát v televízii film - Ja legenda, v ktorom hlavnú úlohu stvárnil Will Smith. Vo filme išlo o to, že na svet sa rozšíril nebezpečný vírus, ktorý z človeka urobil doslova divé zviera, ktoré cez deň sa skrývalo vo tme a vychádzalo von iba v noci a napádalo všetkých, ktorí boli zdraví, aby ich tiež nakazil. Hlavná postava bola vedcom, ktorý hľadal veľa rokov liek na vyliečenie sa z tohto besného vírusu. Až napokon sa mu to podarilo.

A napriek tomu keď vírusom napadnutí ľudia ho chcú napadnúť, resp. zabiť, on im ponúkal naliehavo a so slzami súcitu a lásky liek na vyliečenie. Oni ho však nepočúvali, a nebrali vážne. Posadnutí týmto vírusom mali pred očami len jedno, bez milosrdenstva zničiť iných, prípadne ich nainfikovať.

Pri tomto filme ma napadlo, že to isté sa deje aj dnes s pokrstenými. Diablove, ako aj prostredníctvom jeho prívržencov sa svojim pokúšaním podarilo nainfikovať svojou lžou mnohých a hoci Kristus priniesol liek spásy, a cirkev ho naliehavo ponúka, pokrstení v tento liek neveria, nepotrebujú ho, a svojim životom vplývajú ešte i na iných, aby získali pre svoju neveru aj ostatných, svedčiac, že to nie je nevyhnutné.

Otvorme si oči, kým, je čas, aby sme toho raz neľutovali. Nebuďme hlavne pre naše deti a nové pokolenie zlými a nepravdivými svedkami spásy. Začnime vážne so svojim obrátením a dokážme to tým, že v tomto pôstnom období sa budeme častejšie zúčastňovať svätých omší, pobožností, budeme sa ochotne spovedať a zapierať, viac sa modliť, vyprosovať si potrebné milosti a zbavovať sa so všetkou silou a horlivosťou svojich nerestí, do ktorých sme sa tak ľahkovážne dostali.

Vyzujme si sandále tiež hlavne na tomto svätom mieste, kde je prítomný Boh. Nepoškrvňujme toto miesto svojim hriechom a žiadostivosťou zla. Vždy keď vojdeme do kostola, pokloňme sa a prežehnajme sa svätenou vodou ako prejav úprimnej túžby zbaviť sa každého zla sa svetského ducha a klaknime si na pravé koleno smerom k svätostánku, kde tróni živý Boh, zmŕtvychvstalý Kristus. Už na začiatku sv. omše si uvedomme, kto je tu Pánom a ako je tu prítomný Boh, Svätý a milostivý. Amen.